

mer nemlig ind under Merindtægtsskatten, thi de kan dog have 2,000 Kr.s Merindtægt uden at blive ramt af denne Skat, og det er vel netop Beløb mellem nogle faa Hundrede Kroner og halvandet Tusind Kroner, der udgør Merindtægten for de fleste af de Besiddere, som ikke er særlig godt stillede. Men en middelstor Gaard paa 30 Tønder Land maa dog være saa gunstigt stillet, at de 14 Kr. 96 Øre, hvorom der bliver Tale, paa ingen Maade kan være trykkende. Jeg gad se, hvor mange af vore mellemstore Gaardmænd der vil følge det ærede Medlem fra Æbeltoft i hans triste Betragtninger over Vanskeligheden ved at betale denne forøgede Afgift. Det ærede Medlem refererede til, at Ejendomsbesiddere i Købstæderne var afskaarne fra at faa Dækning for den Merudgift, denne Skat vilde forvolde dem, som Følge af, at Muligheden for at forhøje Lejen er begrænset. Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) har paavist det uberettigede i denne Betragtning, og jeg kan ganske slutte mig til hans Opfattelse.

Det ærede Medlem sluttede med en Undtagelsesbetragtning, nemlig den, at de, der nu har købt Ejendomme til meget høje Priser, i Virkeligheden var spændte saa haardt for baade med Hensyn til Prioriteter og Laan og deslige, at man neppe med Rette kunde forlange mere af dem. Ja, jeg indrømmer, at de er spændte haardt for, disse 5—10 pCt., som i de sidste Par Aar har købt Ejendomme for at drive dem som Landejendomme. Skal de klare sig i Fremtiden, maa vi ikke faa for hurtigt Præfald, men paa den anden Side maa jeg rigtignok hævde, at disse 5—10 pCt.'s Stilling neppe bør være normgivende for, hvorledes den danske Rigsdag skal lovgive paa dette Omraade, thi disse Mænds Letsindighed er der virkelig blevet advaret tilstrækkeligt imod, og har de ikke villet høre, maa de nu føle. Det er jo glædeligt, at vi er kommet dertil, at vi kan følge Galilæis vise Ord: om at maale alt, som kan maales, og at gøre det maaleligt, som endnu ikke kan maales, og jeg mener ved min Fremhæven af Statistisk Departements Beregninger over Stigningen i Ejendomspriserne fra 1900 til 1912, saavel som ved min Henvisning til Finansministerens Ord om Ejendomsskyldvurderingernes Stigning fra 1909 til 1916, at have paavist med tørre Tal Berettigelsen af at røre ved Grundskatterne. Jeg ved nok, at de fra Agrartidens Dage kaldes hellige og ukrænkelige, men jeg har ikke den Respekt for dem. Jeg mener, det var et Føjlgreb, at man i 1903 vedtog en

Lov, hvorefter Grundskatterne blev nedskrevet fra 11 Millioner til ca. 5 Mill. Kr. De er nu kun steget til ca. 6,2 Mill. Kr., og med den nu foreslaaede Forhøjelse vil de komme op paa 9,3 Mill. Kr. men til Trods for den enorme Stigning af Ejendomsskyldværdier, paa flere Milliarder Kroner, vil de altsaa endnu ikke naa op til den Højde, de havde i 1903, da man rørte ved dem sidst.

Man vil forstaa, at jeg efter de faldne Udtalelser kan slutte mig til den højtærede Finansministers Betragtninger, enten vi nu skal skride til at gøre Loven varig med den Sats, som her er foreslaaet, eller indskrænke os til at gøre den midlertidig og saa forhøje Satsen noget. Begge Dele kan jeg være med til at forhandle om. Efter de Udtalelser, der er faldet fra de to ærede Ordførere, jeg før har nævnt, er der jo neppe Udsigt til en Forhøjelse, men jeg tror fremdeles, ja jeg føler mig overbevist om, at det skal lykkes at gennemføre Lovforslaget i en saadan Skikkelse, at de Beløb, der er Tale om, kan indkomme. Smaaændringer kan der jo nok finde Sted, men 3—3½ Mill. Kr. er jeg overbevist om, at Rigsdagen ikke vil nægte Ministeren paa denne Lov.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft i, at Luksusskatter er udmærkede. Skat paa Luksus saavel som Indtægt- og Formueskatten er endnu vore bedste Skatter i det nuværende Skattesystem — altsaa saa længe vi ikke har en mere rationel Form for Grundskatter. Jeg tvivler ikke om, at vort Partis Stilling paa dette Omraade er bekendt baade her i Tinget og blandt Vælgerne. Vi vil meget gerne gaa med til en Forhøjelse, men om Situationen i Øjeblikket er inde dertil, tør jeg ikke have nogen Mening om, det maa undersøges og bedømmes i det Udvalg, som skal behandle Sagen.

Maa jeg til min gode Anbefaling af Grundskatten lige føje den Bemærkning, at den har en dobbelt Betydning, for det første, at den indbringer Penge, hvad jo altid er Formaålet med en Skat, og for det andet, at den er i Stand til at hindre, at de unge, de smaa, de nye, der træder til, bliver tvunget til at betale Overpris for den Jord, som for dem er et Værksted, det er nødvendigt at komme i Besiddelse af, naar de skal arbejde i Landbruget.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen for i Dag.

Folketingsmand Sandbæk har meddelt mig, at han ønsker at udtræde af Udvalget